

Tolle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červenec/Srpen 2018, r. XXII. č. 241

„Láska k pravdě hledá posvátný volný čas, potřeba lásky přijímá spravedlivou práci.“ (Sv. Augustin)

Přejeme všem pěkné prázdniny!

Máte v rukou prázdninové dvojčíslo Tolle Lege. Končíme další školní rok. Je čas se podívat na to, co jsme dělali a nedělali, čas zhodnotit, poděkovat a pokračovat v našem putování jako farní společenství a farní rodina. Mnoho věcí jsme dokázali, ale pořád víme, že cesta jde dál a nemůžeme se zastavit. Zastavit se, jak sv. Augustin opakoval, znamená začít couvat.

Červenec je jedním z nejkrásnějších měsíců. Teplé dny připomínají nám a všemu stvoření milující Boží prozřetelnost. Je to také měsíc svátků, které oslavují ty svaté, kteří nás předešli „ve znamení víry.“ Pokusme se při nich na chvíli zastavit v našem vzácném čase. Předtím, než byl v roce 1970 změněn kalendář, jsme měsíc červenec začínali svátkem **Nejsvětější krve Ježíšovy**, který je dnes slaven na Boží tělo. Druhý den připomíná dva bratry, **Jana a Petra Becchettovy, OSA** (+1420/+1421), katechety, kteří popularizovali křížovou cestu. Třetího dne máme slavnost patrona naší farnosti, **Tomáše apoštola**, který kázal v Indii a podle tradice jako architekt postavil první chrám v této zemi. Kopie Rubensovy malby a nádherné fresky, tento „katechismus pro oči“ v presbytáři, nám vypravují o jeho životě. Modleme se za naši farnost. Následujícího dne je uctíván jeden z nejstarších českých svatých, **Prokop** (+1053), velký šířitel slovanské kultury a jazyka. Pamatujme na přísloví: „Sv. Prokop kořen nakop.“ Pátého dne jsou naši dva velcí apoštolové a učitelé **Cyril a jeho bratr Metoděj** (+869/+885) oslavováni jako patroni celé Evropy. Modleme se za naši zemi. **Hroznata** (+1217), premonstrátský mučedník, byl zavražděn čtrnáctého dne měsíce července. O dva dny později je svátek **Panny Marie Karmelské**, jejíž škapulíř nám zůstal jako něco zvláště katolického. Nosíte ho? Sedmáctého dne vzdáváme čest dvěma dominikánským bratrancům, **Česlavovi a Hyacintovi** (+1242/+1257), kteří působili v pražském kostele sv. Petra Na poříčí. Modleme se za naše krásné město. Dvacátý den je věnován mučednici panně **Markétě Antiochijské** (+307), mladé patronce Břevnova. Opět přísloví: „Sv. Markéta strčí srp do žita.“ **Marie Magdaléna** je nazývána „apoštolem k apoštolům“, protože jako první jim oznámila zprávu o vzkříšení Pána. Její svátek si připomínáme dvacátého druhého. Dvacátého pátého července nám církev předkládá **Jakuba apoštola**, který je patronem Španělska, a také **Kryštofa**, patrona cestovatelů a turistů! Modleme se za naše návštěvníky. **Anna a Jáchym**, rodiče naší Paní a prarodiče Ježíše. Modleme se v tento šestadvacátý den za naše starší. Dvacátého sedmého dne ctíme **Gorazda a jeho sedm druhů** (+ kolem 900), kteří hlásali víru v naší zemi a v Bulharsku. Otec **Augustin Schubert, OSA**, někdejší farář u Sv. Tomáše, který protestoval proti nacistické ideologii, zemřel v Dachau dvacátého osmého července roku 1942. Modleme se za jeho blahořečení. **Marta a Marie**, protože hostily Ježíše ve svém domě, jsou ctěny jako patronky hospodyní, kuchařů a kuchařek. Jejich svátek je připomínán dvacátého devátého, zatímco **Ignác z Loyoly** (+1556) uzavírá měsíc dne třicátého prvního. Je patronem duchovních cvičení a misií. Modleme se za ty, kteří hlásají Boží slovo.

Ať nám Bůh dá sílu, krásné dny odpočinku a hlavně RADOST.

P. William Faix, OSA

Milí farníci,

dlouho očekávaná doba prázdnin a dovolených nastává. Ať si tyto měsíce budete užívat zasloužený odpočinek v tuzemsku či cizině, v kempu, na chatě, chalupě, či v hotelu, nezapomeňte na nedělní mši svatou. V tradičních evropských destinacích (Italie, Španělsko, Slovensko, Polsko atd.) vždy máte spoustu možností (jenom ve Velké Británii musíte být poněkud opatrnější při volbě kostela - nenechte se zmýlit vnějším gotickým vzhledem, ani vnitřním vybavením - původně katolický kostel po reformě Jindřicha VIII. se změnil v kostel anglikánské církve. Radši se vždy podívejte na tabulku, umístěnou na kostele).

U nás doma téměř každá vesnice měla svůj kostel, faru. V současné době - při nedostatku kněží - nejsou všechny fary obsazeny a více kostelů obstarává jeden farář. Tak nemůžete vždy počítat s tím, že na mši svatou půjdete dopoledne, jak jste zvyklí. Využijte příležitost podpořit tamní farní společenství. A důrazně vás prosím - nesrovnávejte místní poměry s naší farností (vybavení kostela, varhanní doprovod, lidový zpěv atd.).

A kdekoliv půjdete na mši sv. - v cizině, či doma - uvědomte si, že mše svatá (eucharistie) je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. K ní se všechno upíná.

Hezkou dovolenou a prázdniny přeje

J.K.

Proč světít neděli?

Toto praví Hospodin: "Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci. Zachovávej tento den a svět ho tak, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh." (srv. Dt 5,12-15)

Napříč stoletími se naši bratři a sestry setkávali vždy v neděli, aby oslavovali vzkříšeného Krista, své vlastní vzkříšení a čerpali sílu do životního putování na cestě do našeho domova u Boha.

Přinášíme vám zde text sv. Justina ze druhého století: „V den, kterému se říká den Slunce (tj. v neděli), se všichni, ať přebývají ve městech nebo na venkově, shromažďují na jednom místě a čte se z pamětí apoštolů nebo ze spisů proroků, dokud je možno. Potom, když předčítající skončí, pronese představený řeč, v níž napomíná a vybízí k napodobování všeho toho krásného.

Potom všichni společně vstaneme a nahlas se modlíme. A jak jsme o tom již dříve mluvili, když naše modlitby skončí, přináší se chléb a víno s vodou. Dále se hlasitě modlí představený, a vzdává Bohu díky, jak je mu dáno, a lid na to přisvědčuje slovem „amen“. Každý pak dostává a přijímá z pokrmu díkyvdání a nepřítomným se posílá po jáhnech. Zámožní dobrovolně dávají podle vlastního uvážení, každý, co uzná za vhodné. To, co se takto sebere, se ukládá u představeného, a ten pak z toho vypomáhá sirotkům a vdovám i lidem, kteří pro nemoc nebo z nějaké jiné příčiny trpí nedostatkem, také uvězněným a cizincům, kteří tam zavítali na svých cestách, prostě stará se vůbec o všechny, kdo jsou v nouzi.

Toto shromáždění konáme všichni společně v den Slunce předně proto, že je to den, v němž Bůh změnil tmou a beztvarem hmotu a stvořil svět, a dále proto, že v tento den vstal náš spasitel Ježíš Kristus z mrtvých. Neboť den před Saturnovým dnem (tj. před sobotou) ho ukřižovali a den po Saturnově dni, to jest v den Slunce, se zjevil svým apoštolům a učedníkům a naučil je tomu, co jsme i vám předložili k úvaze.“

Odpuštění

Už je tomu rok, co odešel na věčnost náš milý P. Antonio Rivas González. Máme dosud v patrnosti jeho široký rozsah činností a zájmů, neutuchající pracovní úsilí, pečlivost a preciznost, které jim věnoval. Chtěla bych připomenout jednu akci, kterou navrhl, připravil a realizoval – workshop odpouštění. P. Antonio jej navrhl jako dovršení roku milosrdenství. K tomu jej vedla realita – modlíme se „odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme“... Ale odpustili jsme opravdu? Neopakujeme jen slova modlitby Páně mechanicky? Odpuštění je proces. Je potřeba odpustit, když jsme utrpěli křivdy nebo urážky, kde jsme poškození, kde trpíme vnitřní rány. A stejně, jako u ran fyzických, uzdravení potřebuje čas. Malé rány nepotřebují většinou žádnou léčbu, jen desinfekci a čekat, uzdraví se samy, proces je nepozorovaný. Je-li rána větší, lze tento proces podpořit. Proces odpuštění obsahuje uzdravení vlastní vnitřní rány. Odpustím-li, sám se vysvobodím. Zároveň odpuštění je proces definování vlastních hranic. V procesu odpouštění odpustím takovým způsobem, že se z toho poučím. Lze to srovnat s průběhem žalu, který zažíváme, když ztratíme milovanou osobu.

Odpuštění je uzdravení srdce, uzdravení duchovní a duševní.

Workshop představuje tedy podporu procesu odpouštění, kdy se pod vedením odborníka zpracovává vnitřní zranění, vědomě se projdou různé etapy procesu odpouštění – to je:

popření, negace

hněv, zlost, zloba, vztek

smutek, truchlení

podmíněné odpouštění

přijetí, akceptace

Měla jsem tu čest a štěstí spolupracovat s P. Antoniem při přípravě a realizaci workshopu. Dlouhý čas jsme věnovali precizaci materiálů – překladům výchozích materiálů z angličtiny, španělštiny, úpravě pro české podmínky, technickému zabezpečení. Workshopu se zúčastnila malá skupina (pravidelně chodily 3 účastnice). V průběhu sezení se vytvořila atmosféra vzájemné otevřenosti, přátelskosti. K tomu pomáhala i neformálnost sezení (vaření čaje, malé pohoštění). – Osvědčila se spolupráce dvou profesí – kněze a psychologa.

Doufám, že práce P. Antonia neupadne v zapomnění a opět se bude moci realizovat workshop odpouštění.

Jiřina Kollmannová

KDYŽ SE RÁNO PROBUDÍŠ

máš dvě možnosti...

Vrátit se ke spaní

a snít tvé sny

nebo vstát a

splnit je.

SEDM DARŮ DUCHA SVATÉHO

SÍLA: Neustále nás povzbuzuje a pomáhá nám překonat vírou obtíže

ZBOŽNOST: Pobízí nás k tomu, abychom oslovovali Boha s důvěrou, s jakou jedná syn s otcem

BÁZEŇ BOŽÍ: Navádí nás utíkat před příležitostí k hříchu, abychom si vždy vyvolili zalíbit se Bohu

RADA: Podněcuje nás, abychom následovali řešení, které je nejvíc v souladu s Boží slávou a dobrem ostatních

ROZUM: Způsobuje rozumět slovu Božímu a tajemstvím víry

MOUDROST: Umožňuje nám vidět všechny věci skrze Boha a podněcuje nás hledat to nadevše

UMĚNÍ: Správně poznávat věci stvořené Bohem

7 MOCNÝCH ÚČINKŮ SVATÉ EUCHARISTIE

1. VYŽIVUJE NAŠI DUŠI

Existuje fyzická anorexie, ale také anorexie duchovní, to je u těch katolíků, kteří se neživí sv. Eucharistií, přinejmenším o všech nedělích.

2. UTĚŠUJE A POVZBUZUJE

Během dne, kdy jsme unaveni, frustrováni a dokonce zničení, svatá Eucharistie nám pomáhá. Čtěte u Mt 11, 28-30... „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout“

3. POSILUJE A OSLABUJE NAŠI CTNOST A OSLBUJE NAŠE HŘÍCHY A ZLOZVYKY

Pokaždé, když dostaneme svaté přijímání, přijímáme „úplnost Kristovu“: jeho tělo, krev, duši a božství. Děje se jakoby transplantace mysli a srdce. Svatý Pavel říká: „Nyní máme myšlenky Kristovy“. Po obdržení sv. přijímání skutečně máš Kristovu mysl.

4. PŘIPRAVUJE TĚ NA MUKA

Ve studii o mučednících z Mexika - a toto se přihodilo téměř u všech mučedníků - se ukazuje, jak se prohloubila jejich velká láska ke mši sv. a přijímání sv. Eucharistie.

5. ENERGIE

Svatá Eucharistie dodává duši a tělu nezbytnou energii provádět ty úkoly, které se zdají být nad naši sílu. Eucharistie je náš benzin!

6. UZDRAVENÍ

Druhotným účinkem sv. Eucharistie je léčba našich každodenních nemocí. Tridentský koncil to řekl v tomto smyslu: svaté přijímání je lékem na naše každodenní nemoci.

Svatá Faustyna, která trpěla značnými plicními problémy, po sv. přijímání cítila, jak jejím tělem probíhá jakoby duchovní elektrický proud - tak zakusila opravdové uzdravení.

7. SPASENÍ!

Ježíš slíbil: „Já jsem chléb života: Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den“ (J 6). To znamená, že ti, kteří přijímají Eucharistii s živou vírou a často (doufejme, je-li to možné, každý den), s horlivostí a láskou, přispívají ke své spáse.

Kéž naše Paní, která formovala Svaté Srdce Ježíšovo ve svém lůně, se za vás přimlouvá a umožní vám dosáhnout milosti zamilovat si mši svatou a sv. přijímání, každý den. Tak se můžete stát apoštoly sv. Eucharistie.

Příběhy na prázdniny

Mosty

Když Bůh stvořil svět, bylo všechno naprosto dokonalé. Země zářila krásou a všichni žili společně v pokoji a míru. Jednoho dne však závistivý ďábel hluboce rozbrázdil zemi a dal tak vzniknout roklím a řekám. Lidé se najednou ocitli v odloučení.

Když Bůh viděl, jak se lidé hledají a jak naříkají, dal jim most, aby mohli obnovit narušené vztahy: Dal lidem slovo!

Dveře

Do pracovny svatého Františka Saleského vstoupila bez zaklepání žena a s velkým napětím ve tváři se hned zeptala: „Jak se mohu stát svatou?“

František jí bez jakéhokoli náznaku údivu nebo překvapení klidně odpověděl: „Tak, že laskavě zavřete dveře!“

Krtek, kocour, skřivan a slavík

Krtek, kocour a skřivan se jednou pustili do povídání o tom, jak by bylo možné co nejlépe poznat život.

Krtek říkal: „Já hrabu, a tak se dostávám k samotným kořenům skutečnosti.

Kocour pověděl: „Já pozorně sleduji všechno kolem sebe, a když přijde správná chvíle, rychle se vymršťm a skočím!“

Skřivan se přidal: „Já si létám ve výškách a pozoruji, jak se svět otáčí!“

A tu všichni tři uslyšeli radostný zpěv – byl to slavík.

„Copak děláš ty?“ ptali se ho.

„Já? Jsem prostě spokojený se svým životem!“

Bůh a abeceda

Když v roce 70 po Kr. římský císař Titus obsadil jeruzalémský chrám, zničil ho a odváděl lidi do zajetí, mnozí se ptali: „Kam se Bůh poděl? Je snad nějaké místo na světě kde by teď jeho přítomnost byla důležitější?“

Jeden moudrý muž odpověděl: „Ano! Právě teď Bůh učí malé děti abecedu.“

Orel a havran

Orel se zeptal havrana: „Řekni mi, havrane, proč ty můžeš žít na světě tři sta let a my orli si jich užijeme jenom třicet tři?“

Havran odpověděl: „Je to tím, že ty piješ živou krev, ale já se živím zdechlinami.“

Orel si proto pomyslel: „Tak se zkusíme živit i my, orli, stejným způsobem.“

Orel a havran se rozletěli nad krajinou, uviděli mrtvého koně a vrhli se na něj. Havran se dosyta nazobal. Orel zobnul jednou, pak podruhé a řekl havranovi: „Ne, milý bratře havrane, než se živit tři sta let zdechlinami, je pro mě lepší jen jednou se napít živé krve, a pak se staň vůle Boží!“

Kupec a mnich

Starý mnich řekl jednomu kupci: „Tak jako umírá ryba na souši, zemřeš i ty, uvízneš-li v tomto světě. Ryba se musí vrátit do vody a ty se musíš vrátit k Duchu!“

Kupec zůstal naprosto ohromený: „Chceš mi tím říct, že mám zanechat svých obchodů a vstoupit do kláštera?“

Starý mnich odpověděl: „Ale vůbec ne! Chci ti jenom říct, abys zůstal věrný své práci, ale současně abys vstoupil také do svého srdce!“

(výběr z knihy Pina Pellegrina: Příběhy pro osvěžení duše, vyd. Karmelitánské nakladatelství v r. 2012, 183 stran)

Víš, že?...

* Všechny **činnosti ve farnosti** začínají po prázdninách 17. září.

* **SVATÝ TOMÁŠ** je hlavní patron našeho kostela – jeho slavnost slavíme v úterý 3.7. při poutní mši sv. v 12:15 hodin

* V sobotu 28. 7. mše sv. ve 12:15 hodin za blahořečení P. **Augustina Schuberta, OSA** (+28.7.1942)

* V úterý **28. srpna** slavíme **slavnost sv. Augustina**. V kostele sv. Tomáše bude v **18:00** hodin slavena poutní mše svatá.

* **Úklid kostela** během prázdnin vždy v pátek po 15:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!

* **Fotografie** z letních akcí farnosti budou k prohlédnutí na webu farnosti: www.augustiniani.cz

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

* Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.

U příležitosti padesátého výročí srpnových událostí si Vás Karlovarské divadlo Dagmar dovoluje pozvat na představení Osm statečných.

Scénická kompozice o moskevské demonstraci proti okupaci ČSSR v roce 1968.

Představení se koná v úterý 21. srpna 2018 od 19:30 hod. v kryptě augustiniánského kláštera v Praze na Malé Straně. Vstupné dobrovolné.

Dobrou chuť!

Drobenkový dort

Tvarohové moučníky jsou lehké a tím, že se většinou musí nechávat v lednici, tak jsou v létě přesně to, na co máme chuť, chladné, nakyslé a šťavnaté.

Na drobenku budeme potřebovat: 1 hrnek polohrubé mouky, ½ hrnku moučkového cukru, 10 dkg tuku (v původním receptu je máslo) a ½ prdopeč.

Na náplň budeme potřebovat: 50 dkg tvarohu v papírovém obalu, 1 kelímek zakysané smetany, 200 ml mléka, ½ hrnku moučkového cukru, vanilkový cukr, vanilkový pudinkový prášek a asi 15 dkg ovoce. (já mám raději tvaroh ve vaničce, ten je kašovitější, tak jsem dala jen asi 50 ml mléka). Jako ovoce jsem použila višně kyselky, ale myslím, že by se dal použít i okapaný kompot.

Dortovou formu (24 cm) vyložíme papírem na pečení. Z mouky, cukru, másla a prdopeč uděláme drobenku a asi ¾ jí dáme do formy. Uděláme náplň ze všech složek, je lepší před přidáním ovoce všechno ušlehat, přidáme ovoce a opatrně nalijeme na drobenku. Posypeme zbytkem drobenky a dáme do trouby předehřáté na 170-180 stupňů a pečeme asi 50-60 minut.

Po vychladnutí dáme ztuhnout do lednice.

Přeji dětem krásné prázdniny a Vám všem nádhernou dovolenou a po prázdninách se těším na setkání v kostele.

Dobrou chuť

Hanka

28. července

P. AUGUSTIN SCHUBERT, OSA

Narodil se 14. května 1902 v Praze na Žižkově jako syn železničního úředníka. Po základním vzdělání a studiu na gymnasiu ve Štěpánské ulici se stal r. 1921 posluchačem na filosofické fakultě Karlovy university. V katolickém vysokoškolském kroužku se seznámil s řadou studentů, z nichž se někteří stali jeho spolubratry po jeho vstupu do řádu sv. Augustina.

Narodil se 14. května 1902 v Praze na Žižkově jako syn železničního úředníka. Po základním vzdělání a studiu na gymnasiu ve Štěpánské ulici se stal r. 1921 posluchačem na filosofické fakultě Karlovy university. V katolickém vysokoškolském kroužku se seznámil s řadou studentů, z nichž se někteří stali jeho spolubratry po jeho vstupu do řádu sv. Augustina.

Roku 1924 byl promován na doktora filozofie. Jeho profesor by ho rád udržel jako svého asistenta, ale dr. František Schubert, tak znělo jeho křestní jméno, vstoupil ještě téhož roku jako fr. Augustin do kláštera augustiniánů u sv. Tomáše.

P. Augustin byl vysvěcen na kněze **20. ledna 1929** v kruté zimě toho roku a příští neděli 27. ledna slavil u sv. Tomáše primici. Ještě téhož roku byl zvolen převorem a farářem u sv. Tomáše. Stal se tak odpovědným duchovním správcem čtyřtisícové farnosti, kazatelem, zpovědníkem a vzdělavatelem Orla. Brzy patřil mezi nejznámější české kazatele nejen v pražských kostelích, ale i ve katedrále sv. Vít a na českých a moravských poutních místech. Události v sousedním Německu a tehdejší papežská encyklika byly pro P. Augustina jasným signálem nekřesťanského ducha národního socialismu a hitlerismu.

P. Augustin měl jako vzdělavatel celostátní organizace Orla veliký politický vliv. Snažil se na velkých poutních místech už po okupaci roku 1939 upevňovat náboženské a národní uvědomění. Krátce nato - 26. srpna - byl pro údajnou pohanu "*branné moci*" zatčen, ale pro malichernost obžaloby propuštěn. Gestapo se však své kořisti nevzdalo. Po krátkém věznění na Pankráci jej bez procesu a soudu poslalo do koncentračního tábora Oranienburg. Tam byl oporou pro mnohé studenty zatčené po zavření českých vysokých škol. Od května do září 1941 byl opět na Pankráci a 5. září byl převezen do Dachau. Jeho beztak nepříliš pevné zdraví bylo dlouhou vazbou, těžkou prací a hladem vyčerpáno. **28. července 1942** zemřel na otevřenou tuberkulózu a srdeční slabost. Jeho popel měl být podle pokynů Gestapa uložen v tichosti někde mimo Prahu (Ročov). Popel však nebyl nikdy vydán.

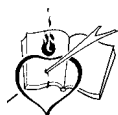

P. AUGUSTIN SCHUBERT
O.S.A.
(1902 - 1942)

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ

Pane Ježíši Kriste, náš božský Vykupiteli, který povyšuješ ty, kdo jsou pokorného srdce, dej, aby byl oslaven tvůj věrný služebník Augustin Schubert, který Ti vydal svědectví obětí života při šíření Božího Království.

Příští číslo Tolle Lege vychází 2. září

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2018

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky